

VELİ BÜLTENİ

OCAK 2025

REHBERLİK SERVİSİ

KIYASLAMA ÇOCUKLARI NASIL ETKİLİYOR ?

Daha dünyaya geldiğimiz ilk andan itibaren kıyaslanmaya başlıyoruz. Doğduğumuzda diğer bebeklerin boyu ve kilosuyla, okula başladığımızda ise sınıf arkadaşlarımızın notlarıyla ve komşunun çocuğuyla kıyaslanıyoruz. Bir öğrenci sınıftaki diğer çocuklardan daha düşük notlar almış olabilir, komşunun çocuğu kadar örnek davranışlar sergilememiyor olabilir, ailesinin hayalindeki o ideal çocuk her ne ise bu beklentiyi karşılamamış olabilir.

Sonuç her ne olursa olsun çocuğu başkalarıyla kıyaslamak kötü sonuçlar doğurabiliyor.

Örnek davranışı başka bir çocuk üzerinden göstermeniz çocuğunuzun o davranışı edinmesine yol açmayacaktır. Öyle olsa bile çocuğa bu kadar zarar verdikten sonra bunu bir kazanım olarak gösteremeyiz.

Anne baba çocuğunu bir başkasıyla kıyaslariken, o diğer kişiyi beğendiğini, onayladığını ama çocuğu için aynı şeyleri düşünmediğini yansıtmış olur. Bu yaklaşım çocuğu motive etmediği gibi sonuç odaklı olan ailenin beklentisini karşılayamayan çocuğu daha da çabasız kılabilir.

Çocuğu başkalarıyla değil de kendi içinde değerlendirip kendiyle kıyaslarsanız, rekabet duygusu için tükettiği enerjiyi kendisi için kullanabilir.

NASIL YAKLAŞMALIYIZ ?

Öncelikle çocuğu gerçekten tanımak çok önemli. Herhangi bir konuda başarılı değilse başkalarıyla kıyaslamak yerine işlerin çocuğunuz için neden yolunda gitmediğine kafa yormak daha yapıcı olabilir. Acaba konuya ilgisi mi yok? Önemsemiyor mu? Bir sıkıntısı mı var? Dalgın mı? Sorunun cevabını bulmadan hangi problemi ortadan kaldırmak gerektiğini de bilemeyiz.

**BAŞARISIZLIKLAR
YERİNE
BAŞARILARA
VURGU YAPMAK
ÇOK ÖNEMLİ**

Başarısızlıklar yerine başarılarla vurgu yaparak konuşmak çocuğu olumlu yönde cesaretlendirebilir. Örneğin: “Diğer sınavlarda gayet iyiydin, bu sınavda bir sorun mu oldu?”

“Durumun çok kötü değil, bir dahakine daha çok çalışır düzeltirsin. Ben sana güveniyorum.” gibi.

Doğan Cüceloğlu “Kıyaslama sevgisizliktir, kıyaslanan çocuğun ruhu zehirlenir” derken çok haklı.

Çocuğun koşulsuz sevgiyi, “başarısız olduğumda da seilmeyi hak ediyorum” düşüncesini içselleştirmesi gerekir. Hatalardan ders alınabilir veya eksik yönler geliştirilebilir fakat onları olduğu gibi kabul etmemenin yarattığı duygusal boşluğun telafisi çok zor olacaktır.

Çocuklarınızı olduğu gibi kabul edin ve başarabileceklerine inandığınızı hissettirin.